

**Către,
Redacția săptămânalului Jurnalul Sighișoara Reporter**

Domnule redactor-șef,

Prin prezenta îmi exprim dezamăgirea profundă în fața refuzului dumneavoastră de a acorda dreptul la replică – care ar fi fost modalitatea de exprimare a punctului de vedere în privința neadevărurilor, jignirilor și judecăților de valoare nefundamentate inserate în articolele publicate de dumneavoastră.

Din păcate, ceea ce pornise ca o publicație de informare și opinie cetățenească, a devenit un instrument de manipulare a sighișorenilor, prin publicarea de afirmații nefondate și nesuținute de realitate. De fapt, singura preocupare a celor care scriu și semnează (uneori) în acest săptămânal pare a fi discreditarea administrației publice locale, în special a șefului acesteia, fără a ține cont de dreptul cetățenilor de a fi informați corect și complet despre ceea ce se întâmplă în orașul nostru.

În acest context, refuzul repetat al prezentării punctului de vedere al părții incriminate – practică preluată și de colegii dvs. de la postul Târnava TV – este o negare a dreptului constituțional de liberă exprimare și compromite grav mesajul către concetățenii noștri.

Sighișoara este, din păcate, un caz unic în țară, prin faptul că presa locală evită cu obstinație publicarea/difuzarea materialelor primite de la Biroul de presă al Primăriei, nefiind deloc interesată de reflectarea activității autorității locale: proiecte, preocupări, anunțuri către populație. Considerăm că orientarea politică a patronului trustului nu ar trebui să afecteze una dintre funcțiile fundamentale ale presei, aceea de informare a populației.

Această situație paradoxală este cu atât mai regretabilă, cu cât se înscrie în contextul nefiresc al obstrucționării încercării noastre constante de a informa sighișorenii prin presa locală, față de care am avut și avem o deschidere totală. Efortul de a suplini lipsa totală de disponibilitate în transmiterea informațiilor spre cetățeni prin reluarea editării publicației Primăriei – *Glasul Cetății* – este evident că a deranjat foarte tare monologul denigrator din mass-media locale, pentru că astfel am avut și posibilitatea de a-mi exprima poziția față de acuzațiile grave și nefondate care se aruncau în spațiul public vizând activitatea Primăriei, dar și pe mine personal, în calitate de Primar ales de către sighișoreni.

Având în vedere toate acestea, apariția în edițiile cu nr. 742 și 743 a unor materiale care se înscriu pe aceeași linie a campaniei concertate de denigrare a autorităților locale este o confirmare brutală a stării de fapt descrise mai sus.

Cum altfel poate fi interpretată alegerea unei teme de editorial (semnat JSR), intitulat „*Elevi sighișoreni sacrificați, posibil în interes electoral*”, doldora de invective și afirmații calomnioase, simple speculații ale unor redactori care, probabil, nu au reușit să înțeleagă sensul discuțiilor complexe purtate pe tema structurii rețelei școlare. Această dificultate de a înțelege nu este neapărat un păcat, discutabilă este însă ignorarea unei reguli elementare a jurnalismului, și anume informarea asupra subiectului tratat într-un material de presă, cu atât mai mult cu cât este vorba de un editorial.

Lipsa de acuratețe a exprimării nu este cel mai mare păcat al autorului/autoarei. Ea este depășită cu mult de stilul ireverențios cu care acesta/aceasta face referiri la

Primarul municipiului, ales prin vot – în trei rânduri – de către sighișoreni. Cel puțin la fel de inacceptabile sunt superficialitatea și obtuzitatea cu care se tratează o temă atât de importantă, aflată în dezbateri de aproape două luni. Esența problemei – conflictul iscat de ISJ Mureș prin modificarea arbitrară a rețelei școlare sighișorene și încercarea de a impune Consiliului Local adoptarea unei hotărâri care să consfințească acest lucru – este ignorată, de vreme ce nu slujește interesului vădit de a discredita persoana Primarului, pe care, se pare că, presa locală are sarcina de a-l prezenta ca fiind vinovat de tot ceea ce se întâmplă în realitate sau doar în imaginația cuiva. Nu ne vom opri la demontarea afirmațiilor calomnioase care contrazic evidența și jignesc însăși limba română. Spunem doar că, într-o logică elementară, oricare ar fi fapta incriminată, întotdeauna vina principală aparține autorului, eventualul complice venind cel mult pe locul al doilea.

Această falsă temă a fost reluată în ediția din 14 martie a.c., de data aceasta titlul fiind unul care se vrea incendiar: „Sighișoreni se revoltă!!!”. Din păcate pentru cel care stăpânește mass-media sighișorene, cu toată străduința sa de a reprezenta pe cineva în acest oraș, nimic nu legitimează insistența cu care își arogă dreptul de reprezentare a opiniei proprii ca fiind a „sighișorenilor”, indiferent câte „sondaje de opinii” ar susține că face. Văzând titlul mare, roșu și cu trei semne de exclamare, primul gând este acela că în sfârșit sighișoreni se alătură protestelor întregii țări împotriva „ciumei portocalii” care a pârjolit țara în ultimii ani în intenția trâmbițată de a ne face „să trăim bine” cu forța. Aceasta speranță se năruie brusc citind textul în care, chipurile, se prezintă opinia unui „revoltat”, R. Cornel, care se potrivește ca o mănășă pe opiniile aberante ale d-nei/d-rei JSR, care semna editorialul ediției precedente, făcând în plus și o recapitulare a celor mai „pertinente” critici exprimate de către trustul de presă al cărui proprietar probabil crede că deține adevărul absolut, evident exprimat „cu obiectivitate și profesionalism” de organele care compun acest trust...

Cu tot respectul pentru dreptul fiecăruia de a-și exprima punctul de vedere, îi adresez domnului R. Cornel invitația de a purta un dialog cu subsemnatul pe subiectul care a fost pretextul celor două editoriale, respectiv cererea exprimată de UDMR în ședința consiliului local din 6 martie a.c. privind înființarea unei instituții de învățământ cu personalitate juridică cu predare exclusiv în limba maghiară. Această discuție s-ar putea extinde și pe alte subiecte din scrisoarea citată, în măsura în care acestea vor fi altceva decât o înșiruire de generalități și admonestări. Sunt un om al dialogului și sunt dispus să am astfel de discuții cu oricine dorește să afle răspunsuri la întrebări concrete, punctuale, despre activitatea noastră la Primărie. Deci, domnule R., sunteți binevenit oricând pentru a lămurii orice fel de subiect care privește soarta orașului.

În ceea ce privește pretextul editorialelor cu pricina, între timp a avut loc o ședință a Consiliului Local în care a fost dezbătută petiția UDMR. Ședința a fost anunțată prin mijloacele care le avem la dispoziție – afișaj la sediu, pagina de Internet, și presa județeană, cea locală neavând interesul, așa cum menționam mai devreme, să informeze sighișoreni. Cetățenii la care a ajuns și care au fost interesați de subiect au fost prezenți la dezbateri și unii dintre ei chiar și-au exprimat opinia în legătură cu cererea UDMR. Ca de obicei, a fost de față și presa – inclusiv angajații domnului Senator – dar aceasta, din păcate, nu înseamnă cu sighișoreni au fost corect informați cu privire la ceea ce s-a întâmplat acolo. Aș spune că dimpotrivă.... Poate că și domnul R. a fost acolo, situație în care nelămuririle sale au fost clarificate. Dacă nu, repet, ușa Primăriei îi este deschisă domniei sale, ca și tuturor sighișorenilor...

Un alt subiect pe care aceeași angajați l-au primit, probabil, ca temă este filmarea de către operatorii trustului a ședințelor consiliului local. Și asta este o falsă problemă, de vreme ce aceste ședințe sunt dintotdeauna filmate – și tot dintotdeauna sunt

transmise trunchiat și manipulator. Într-adevăr, nimeni nu se poate declara a fi „măsura obiectivității”, la fel cum nimeni – și cu atât mai mult un politician aflat pe primul loc pe țară la contractele cu statul – nu se poate declara a fi „măsura moralității și a corectitudinii”. Dar, când te împotrivești cu obstinație oricărui fel de concurență, fie că vorbim de radio, televiziune sau presă, și folosești orice fel de mijloace pentru a rămâne singura voce care are dreptul să vorbească în spațiul public, mai poate să creadă cineva că ai intenții bune? Desigur, este frustrant ca dintr-o dată să nu mai fii cel care hotărăște când și dacă are dreptul cineva să își expună un punct de vedere, chiar și atunci când vrea doar să se apere de un atac josnic și inacceptabil într-o societate democratică. Am toată înțelegerea pentru acest sentiment, omenesc până la urmă, dar, în același timp am datoria față de cei care m-au ales și au avut încredere în mine – inclusiv față de domnul R din editorialul menționat – de a restabili adevărul ori de câte ori constat derapaje de acest fel și care, pe măsură ce se apropie perioada alegerilor, se agravează.

În ceea ce mă privește, reiterez dorința de a colabora cu mass-media în direcția informării populației, îndeplinind prevederile legislației aplicabile în domeniu: organizarea de conferințe de presă săptămânale, publicarea de informații de interes public pe site-ul propriu și afișarea la sediul autorității, organizarea de dezbateri publice etc.

Nu mai revenim asupra clarificării situației costurilor presupuse de îndeplinirea obligației noastre de a informa cetățenii, recomandăm doar recitirea mai atentă a pasajului pe această temă din Glasul Cetății nr.191, în care toate neliniștile redactorilor pe această temă sunt explicate în termeni simpli, ușor de înțeles de către cine vrea să înțeleagă.

Primar,
Ioan Dorin Dăneșan